

Un vell Papa ortodox

Un dels pocs programes de notícies que segueixo, a la matinada, quan em desvetllo i la casa i el món estan en silenci, es diu *Euronews*, que retransmeten en llengua espanyola però que explica notícies de tot el món i de tot Europa sense haver de justificar la política de cap govern. A més a més, el mapa meteorològic abraça tota la vella i nova Europa amb una amplitud i un misteri boirós —els noms en les llengües originals, que em semblen encantadors. Em sembla una manera molt clara de passar l'insomni. Entre les notícies que s'esmentaren sense cap comentari fou el passat conclave en què havien d'eleger nou papa. Em va semblar un espectacle fascinant veure desfilar aquelles autoritats vermelles i porpres, cofades i serioses, entrant parsimoniosament dins del temple de l'art que anomenem la Capella Sixtina. El ritual fou sensacional. La impressió sobre l'ànim duradora. Després, el desenllaç —la fumata blanca— no va tenir sorpresa: tot-

hom sospitava que Ratzinger, ara Benet XVI, el cardenal alemany, de catolicisme dur de Baviera, seria el nou pontífex. Només els il·lusos reclamàvem un papa sud-americà. Ratzinger és un home que en els temps de canvis teològics i d'alliberament —posem la primeria dels anys seixanta— havia publicat estudis avançats i defensava posicions lliures, agosarades, rebels i tot. Tenia un nom en els vents de canvi de l'Església. Anys a venir —donada l'experiència de tants hàbits penjats i tants capellans moderns casats i afillats—, havia esdevingut un clergue gelós guardià de tota l'ortodòxia catòlica. Benet XVI serà un papa conservador. Pocs esperen sorpreses d'aquest pontífex en qüestions cabdals de l'Església tant en ortodòxies com en el paper de les dones en la litúrgia, per exemple. Ara bé, sembla que Ratzinger és capaç de pronunciar discursos en llatí sense que li tremoli el llavi ni la sintaxi —cosa que és molt important— i que, potser, com a màxim mandatari, haurà de mantenir unes posicions menys

Andreu Loncà

Andreu Loncà

dràstiques de les que defensava com a cardenal. S'haurà d'afinar i contenir. Per la resta, sospito que la seua política serà un misteri. Se'l veu molt més llest i estudiat que Joan Pau II i això pot deparar alguna notícia inesperada, potser. Els més càustics apunten que l'Església és gata vella: es tracta d'un papat de pura transició continuista i, doncs, que durarà poc i seguirà les traces de Joan Pau II. Aquest antic costum de triar papes tan vells, tan masegats per la vida, no deixa de ser estranyament rar en un món que aixeca als poders públics homes i dones joves, plens d'energia, cridaners i farcits d'ambicions, a vegades molt lloables, a vegades nefastes. Els homes vells, que ja no tenen coratge, aprimen les ambicions, mantenen els patrimonis i més que ballar amb la realitat, s'asseuen en els camins de l'anar fent —que és una altra sortida a les greus explosions energètiques dels més joves i el moviment incessant de l'univers. A la vellesa, el món pot semblar ben fet.